

ČESKÁ REPUBLIKA

2 A 1/2001-28

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce **KAMARÁD Praha s.r.o.**, IČO 25613481, se sídlem v Praze 6, Vlastina 4/565, zast. JUDr. Vladimírem Tögelem, advokátem se sídlem AK v Praze 5, Košíře, Plzeňská č. 181/183, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, Joštova 8, Brno, 601 56, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.11.2000 č.j. 3R 67/00-Ku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.11.2000 č.j. 3R 67/00-Ku se **zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

II. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25.9.2000 č.j. S 191-R/00-1143/140/OŠ se **zrušuje** a věc se mu **vrací** k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci na účet právního zástupce na nákladech řízení částku **4.650,- Kč**, a to **do 30-ti dnů** od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Žalobou podanou dne 30.1.2001 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.11.2000 č.j. 3R 67/00-Ku, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 25.9.2000 č.j. S 191-R/00-1143/140/OŠ. Tímto rozhodnutím pak byl zamítnut návrh žalobce na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – Městské části Praha 10 – o námitkách proti výběru nejhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži na „Zajištění správy nemovitostí svěřených m.č. Praha 10“ vyhlášené v Obchodním věstníku č. 38/1999 pod značkou 084374-38/99 dne 22.9.1999, a rozhodnutí Městské části Praha 10 ze dne 14.7.2000 č.j. OSM/234/2000 o výběru nejhodnější nabídky potvrzeno.

Žalobce v důvodech žaloby namítal absenci uvedení způsobu stanovení pořadí nabídek dle § 6 odst. 1 v podmínkách soutěže. Uvádí, že tato okolnost způsobuje nezákonnost, neboť přiřazené bodové ohodnocení a stanovení stupně významu ve vztahu k metodě váženého měření užítosti nabídek bylo učiněno dodatečně, mimo vyhlášené podmínky soutěže, které mají být známy od samého počátku při zveřejnění v Obchodním věstníku, aby se předem každý zájemce, popřípadě uchazeč mohl ve své nabídce na toto připravit. Nevytýká porušení § 6 odst. 3 zákona, co se týče uvedení jednotlivých kritérií v podmínkách soutěže v sestupném pořadí podle stupně významu. Uvedl, že zadavatel se snažil svou chybu napravit, ale až při opakované činnosti komise pro posouzení a hodnocení nabídek, avšak neuvedení způsobu stanovení pořadí nabídek bylo zadavatelem, ale i žalovaným orgánem dohledu nepovšimnuto.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že požadavek na uvedení váhy a bodového hodnocení jednotlivých kritérií ve vyhlášených podmínkách soutěže nemá oporu v zákoně o zadávání veřejných zakázek. Poukázal dále na § 6 odst. 3, totiž že zákon zadavateli nestanovuje povinnost přiřadit v podmínkách soutěže váhu či bodové ohodnocení jednotlivých kritérií, jen jejich uvedení v sestupném pořadí podle stupně významu, který jim přisuzuje. Podle zprávy komise pro posouzení a hodnocení nabídek, která obsahuje 10 bodovou číselnou stupnici a hodnocení nabídek a stanovení jejich pořadí, komise provedla metodou váženého měření užítosti nabídek a použité sestupné váhové číselné stupnice od

6 do 1. Výběr nejvhodnější nabídky tak byl proveden transparentním způsobem. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Podle rozhodnutí prvostupňového orgánu žalovaného ze dne 25.9.2000 bylo zamítnutí návrhu uchazeče – žalobce na přezkoumání rozhodnutí zadavatele odůvodněno tím, že žalobce uplatnil proti výběru nejvhodnější nabídky námitky, kterým statutární orgán zadavatele rozhodnutím o námitkách ze dne 25.7.2000 č.j. OSM 248/2000 nevyhověl. Podáním návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 4.8.2000 bylo zahájeno správní řízení. Z námitek, které jsou relevantní i ve smyslu podané žaloby, uchazeč – žalobce mj. uvedl, že zadavatel ke způsobu stanovení pořadí nabídek neuvádí váhu jednotlivých kritérií. Učinil tak až při novém výběru v rámci posouzení a hodnocení nabídek. Tím mělo dojít k porušení zákona. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že komise pro posouzení hodnocení nabídek uvedla stručný popis způsobu hodnocení nabídek podle kritérií, jež byla uvedena v sestupném pořadí (bod 7 OVS), která jim zadavatel přisoudil, totiž komplexnost zajištění zakázky, resp. smluvní pokuta. Hodnocení nabídek a stanovení jejich pořadí bylo provedeno metodou váženého měření užítivosti nabídek za použití sestupné váhové číselné stupnice 6-1. Dále popsal způsob vlastního hodnocení nabídek v rámci každého dílčího plnění veřejné zakázky. Na základě postupného vyhodnocení prosté užítivosti nabídek podle všech šesti vyhlášených kritérií hodnocení komise sestavila v souladu se zveřejněným způsobem hodnocení tabulku vážené užítivosti nabídek pro jednotlivá dílčí plnění a z ní sestavila pořadí nabídek pro tato jednotlivá dílčí plnění. Podle prvostupňového rozhodnutí komise hodnotila nabídky podle předem vyhlášených kritérií stupni významu, jež jednotlivým kritériím zadavatel přisoudil, přehledně, transparentně, čímž odstranila všechna porušení zákona při prvním výběru. Uvedl, že zadavateli bylo rozhodnutím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 338-R/99-1825/140/OŠ nařízeno provést nový výběr a nikoli nové zadání veřejné zakázky, neboť neshledal porušení zákona zadavatele při vyhlášení OVS. Rozhodnutí o rozkladu ze dne 29.11.2000 se vypořádávalo rovněž s touto námitkou žalobce a dospělo ke stejnému názoru jako prvostupňový orgán, když podle něj provedením nového výběru zadavatel odstranil veškeré nedostatky předchozího výběru. Není porušením zákona, když zadavatel ve vyhlášení soutěže neuvedl váhy jednotlivých kritérií či bodovací stupnici. Poukázal na to, že komise vypracovala podrobné tabulky jednotlivých nabídek, aby mohla objektivně hodnotit všechna předem vyhlášená kritéria.

Ze správního spisu, který předložil žalovaný, soud zjistil, že se v něm nalézají listiny, na jejich základě správní úřad prováděl dokazování a jak se popsal v odůvodnění svých rozhodnutí.

Soud rozhodl o žalobě bez jednání rozsudkem ve smyslu § 250f, neboť oba účastníci řízení s takovýmto postupem vyjádřili svůj souhlas.

Soud tak vyšel zejména z těchto skutečností, které nebyly účastníky řízení rozporovány. Dne 22.9.1999 byla vyhlášena obchodní veřejná soutěž, která obsahovala mj. bod 7 – způsob hodnocení nabídek. V tomto bodě uvedeno, že : „hodnocení nabídek bude provedeno ve smyslu § 6 odst. 2 písm. b) a odst. 3 zákona pomocí více kritérií. Kritéria jsou uvedena v sestupném pořadí podle významu, který jim zadavatel přisuzuje : a) komplexnost zajištění zakázky, b) reference o uchazeči, c) výše nabídkové ceny, d) personální a provozně technické vybavení uchazeče k zajištění plnění zakázky, e) celková výhodnost návrhu mandátní smlouvy, f) smluvní pokuty pro případ porušování závazků.“ O provedení nového výběru nejvhodnějších nabídek byl informován Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, neboť se tak stalo v důsledku předchozího rozhodnutí jejího předsedy ze dne 7.6.2000 č.j. 3R 15/00-Ju. Podle oznámení o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 14.7.2000 toto bylo provedeno pro jednotlivá dílčí plnění v oblastech a), b), c) a d), přičemž v žádném z těchto dílčích plnění neobsadil první místo žalobce. Ze dne 25.7.2000 je rozhodnutí zadavatele o námitkách podaných proti výběru nejvhodnější nabídky a některým úkonům zadavatele podaných žalobcem. Spis obsahuje zprávu o posouzení a hodnocení nabídek, kde jsou uvedeny výsledné celkové body jednotlivých uchazečů podle hodnotících kritérií v sestupném pořadí podle jednotlivých dílčích plnění. Správní spis obsahuje návrh žalobce a rozhodnutí, jež byla napadena žalobou.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo a žalobu shledal důvodnou.

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy. Podle § 249 odst. 1 o.s.ř. řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá žalobou. Podle druhého odstavce žaloba musí obsahovat označení rozhodnutí správního orgánu, které napadá, vyjádření v jakém rozsahu se toto

rozhodnutí napadá, uvedení důvodu, v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu a jaký konečný návrh činí.

Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédně jen, jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podle § 245 odst. 2 o.s.ř. u rozhodnutí, které správní orgán vydal na základě zákonem povolené volné úvahy (správní uvážení), přezkoumává soud pouze, zda takové rozhodnutí nevybočuje z mezí a hledisek zákonem stanovených.

Soud se zabýval zákonností napadeného rozhodnutí v rozsahu vymezeném žalobou (§ 249 odst. 2) a ustanovením § 250i odst. 3 o.s.ř..

Právní režim této veřejné zakázky se řídí zákonem č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“), neboť obchodní veřejná soutěž byla vyhlášena dne 22.9.1999. S ohledem na rozhodování orgánem dohledu, v řízení je třeba postupovat dle zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) a zákona o zadávání veřejných zakázek ve znění zákona č. 28/2000 Sb..

Podle § 250j odst. 2 o.s.ř. dojde-li soud k závěru, že správní rozhodnutí posoudilo věc po právní stránce nesprávně nebo že zjištění skutkového stavu, z kterého vycházelo správní rozhodnutí, je v rozporu s obsahem spisů nebo že zjištění skutkového stavu je nedostačující k posouzení věci, zruší rozsudkem napadené rozhodnutí správního orgánu a podle okolností i rozhodnutí správního orgánu prvého stupně, a vrátí věc žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

V posuzovaném případě má soud za to, že správní rozhodnutí posoudilo věc po právní stránce nesprávně, a protože tak učinilo v obou stupních, byl důvod k tomu, aby soud zrušil rozhodnutí obou stupňů žalovaného.

Podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona podmínky soutěže musí obsahovat způsob hodnocení nabídek (§ 6).

Paragraf 6 má název „způsob hodnocení nabídek“. V prvním odstavci uvádí, že hodnocení nabídek se provádí pomocí jediného kritéria nebo více kritérií s uvedením způsobu stanovení pořadí nabídek. Podle druhého odstavce při hodnocení nabídek pomocí a) jediného kritéria se nabídky hodnotí podle výše nabídkové ceny, b) více kritérií zadavatel použije kromě výše nabídkové ceny podle charakteru veřejné zakázky např. tato kritéria : požadavky na jakost, dobu plnění veřejné zakázky, kvalifikaci uchazečů, záruky za jakost, požadavky na provoz a údržbu. Podle třetího odstavce rozhodne-li se zadavatel pro způsob hodnocení pomocí více kritérií, uvede jednotlivá kritéria v podmínkách soutěže v sestupném pořadí podle stupně významu, který jim přisuzuje.

Podstata řešené problematiky spočívá v interpretaci ustanovení § 6 zákona. Jde o to, za odstavec třetí je provedením předchozího prvního odstavce v části, která předpokládá uvedení způsobu stanovení pořadí nabídek.

Z postojů žalovaného se podává názor, že zákon nepředpokládá uvádění váhy a bodové hodnocení jednotlivých kritérií. To však není přesná reakce na žalobní námitku, neboť jejím smyslem je argumentace proti absenci jakéhokoliv způsobu stanovení pořadí nabídek, aniž by to musela být právě váha či bodové hodnocení. Taktéž vznesenému požadavku nelze upřít oprávněnost. Podstata řešení tkví, podle názoru soudu, v uvědomění si skutečnosti, že ustanovení třetího odstavce § 6 není provedením předchozího prvního odstavce. Od tohoto postulátu se odvíjí další řešení této problematiky. Zákon tak v jednom paragrafu pracuje jednak s kategorií „způsobu stanovení pořadí nabídek“, jednak s „kritérii“. Kritéria, ale i způsob stanovení pořadí nabídek musí být uvedeny. Z požadavku § 5 odst. 1 a 2 vyplývá předpoklad uvedení – zveřejnění před vlastním hodnocením nabídek, neboť tomu odpovídá nejen řazení obou §§ 5 a 6 do hlavy I, týkající se podmínek soutěže, ale i ustanovení § 35, jež se nachází v hlavě II, pojednávající o průběhu soutěže. Zde se předpokládá, že komise pro posouzení a hodnocení nabídek bude přistupovat k posouzení či vyřazení nabídek podle zveřejněného způsobu hodnocení. Jde o logický důsledek požadavku na transparentnost procesu hodnocení nabídek. Má-li mít soud při výkladu § 6 na mysli jako vůdčí zásadu průhlednost postupu v zadávání (viz důvodovou zprávu Vlády ČR k zákonu a rozhodnutí 2A 1/2000 VS Ol.), pak nemůže dojít k jinému závěru, že jak kritéria samotná, tak i způsob stanovení nabídek jsou součástí obsahu podmínek soutěže, jež musí být vyhlášeny zveřejněním v Obchodním věstníku. Jiný výklad by směřoval programově

k publicitě jen části způsobu hodnocení nabídek, ačkoli pro takovouto praxi není žádné opodstatnění a naopak je v zájmu veřejné kontroly procesu zadávání seznámit uchazeče i s těmito údaji. Ustanovení § 35 navíc naznačuje, že by komise neměla ani posuzovat nabídky, nežli pouze podle zveřejněného způsobu hodnocení. Pokud tedy zadavatel způsob stanovení pořadí nabídek neučinil součástí v Obchodním věstníku zveřejněného způsobu hodnocení nabídek, porušil tak zákon. V tom je i rozpor mezi stanoviskem soudu a názorem žalovaného.

Soud nevidí tuto otázku v praxi problematikou, jak lze v Obchodním věstníku vyčíst. Častým způsobem stanovení pořadí nabídek bývá ekonomická vhodnost nabídek na základě váženého bodového systému, nebo ke každému kritériu přidělená konkrétní váha. Bývá uvedeno i konkrétní hodnocení kritéria nabídkové ceny podle vzorce [(cena nejnižší : cena hodnocená) x 10] x váha kritéria. Hodnocení může být provedeno metodou postupného rozvrhu váhy s použitím bodovací stupnice 0-10, kdy 10 bodů obdrží nabídky, které vyhovují nejlépe a 0 bodů nabídka, která zcela nevyhovuje. Přidělené body se vynásobí vahou kritéria. Pořadí nabídek se stanoví součtem vážených užitností u jednotlivých kritérií a konečné pořadí nabídek na základě vypočteného průměru umístění nabídek u jednotlivých členů hodnotitelské komise. Formulace také bývá taková, že hodnocení nabídek na jednotlivá vymezená dílčí plnění bude provedeno podle ekonomické vhodnosti pomocí dvou kritérií v sestupném pořadí podle stupně významu (váhy kritéria s využitím bodovací stupnice). Pořadí nabídek uchazečů bude stanoveno součtem vážených, individuálních bodových hodnocení jednotlivých kritérií. Ta jsou pak vyjádřena desetinným číslem.

Je třeba připomenout, že ustanovení § 6 zákona bylo významně dotčeno zákonem č. 28/2000 Sb. s účinností od 1.6.2000.

Ze všech těchto důvodů soud se neztotožnil s právním názorem žalovaného a přisvědčil žalobci. V dalším řízení bude žalovaný vycházet z právního názoru shora vysloveného o porušení zákona zadavatelem nezveřejněním způsobu stanovení pořadí nabídek při vyhlášení obchodní veřejné soutěže. Soud proto zrušil rozhodnutí žalovaného vydaného v obou stupních, neboť vycházel z nesprávného právního názoru (§ 250j odst. 2 o.s.ř.).

Výrok o nákladech soudního řízení se opírá o ustanovení § 250k odst. 1 o.s.ř. a vychází ze skutečnosti, že žalobce měl v řízení úspěch. Proto mu také byla přiznána proti žalovanému náhrada nákladů řízení, a to 1.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek a 3.500,- Kč ve smyslu § 11 vyhl.č. 484/2000 Sb., a dále režijní paušál 2x 75,- Kč, tedy celkem částka 4.650,- Kč. Žalobce uvedl účet, na který má být částka poukázána, a to vedený u České spořitelny a.s., Praha 6, Makovského čp. 1349, č. účtu 0168226329/0800. Jiné náklady nebyly žalobcem požadovány. Uvedenou částku soud uložil žalovanému zaplatit k rukám právního zástupce žalobce na jeho účet v přiměřené lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí s ohledem na délku trvání bankovních operací a také doby potřebné k provedení administrativních úkonů žalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné
(§ 250j odst. 4 o.s.ř.).

V Olomouci dne 1.8.2001

Za správnost vyhotovení :
P. Oklešťková

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu

